

Nr 693.

Av herr **Andersson** i Ovanmyra **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 213, med förslag till motorfordonsförordning och vägtrafikstadga.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 213 med förslag till vägtrafikstadga finnes inrymt i 18 § särskilda bestämmelser för hästfordon, stadgande bl. a. obligatorisk skyldighet att vid framförande av dylikt fordon å allmän väg under mörker hålla å fordonet eller dragaren anbragta lyktor eller reflektorer, som lysa eller återkasta sken såväl fram- som bakifrån.

Det är en »gammal bekant» som här återuppstår och uppenbarar sig i samma skepnad efter att gång på gång vid upprepade tillfällen hava avlivats av riksdagen. Samma skäl till avslag å en dylik generell skyldighet föreligga dock alltjämt, enär svårigheterna att under alla förhållanden efterleva dylika föreskrifter äro lika uppenbara nu som någonsin förut. Att applicera sådana attribut å fordon vid transport exempelvis av foder, timmer och skogsprodukter etc. lär otvivelaktigt bereda så pass stora svårigheter att efterlevnaden därav i de flesta fall bleve omöjlig att fullfölja, samtidigt som det kunde ge anledning till en hel del trakasserier, i dylika situationer föga lämpliga mot eljest lojala medborgare.

Det är uppenbart att vid den mångskiftande variation av lastförhållanden, som förekomma i våra jordbruks- och ej minst skogsbygder, ett dylikt generellt påbud bland småbönder och hästägare komme att uppställa problem, som på allvar reste frågan var gränsen till slut går för bilismens krav efter våra färdevägar. Nästa steg blir väl med lika stor rätt — och kanske ännu större — att fordra lyseanordningar på gångtrafikanter, så mycket hellre som dessa dock beteckna smärre och mer svårupptäckta ytor än ett hästlass. Konsekvenserna av en dylik lagstiftning leda obönhörligt till lagbestämmelser in absurdum.

Det bör under alla förhållanden vara bilistens skyldighet att följa gängse föreskrifter att »varje vägfarande skall iakttaga all den omsorg och varsamhet som till förebyggande av olycksfall betingas av omständigheterna».

Där särskilt livlig trafik är rådande har länsstyrelsen dessutom redan nu rätt att utfärda särskilda föreskrifter av ovan berörda art, vilket bör kunna räcka utan generella bestämmelser, som i tillämpningen i vid omfattning komme att bli omöjliga att fullfölja.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte uttala sig för att § 18 1 mom. första stycket i förslag till ny vägtrafikstadga, innefattande obligatorisk skyldighet till förande av lykta å hästfordon, utgår och att sålunda nuvarande bestämmelser i förevarande fall alltfört må gälla.

Stockholm den 26 mars 1936.

Jones Erik Andersson
i Ovanmyra.

Arvid Gardell,
Stenstu.

Th. Gardell,
Gans.

Arvid Jonsson,
Skedsbygd.

Ejnar Jonsson,
Mörbylånga.

Otto Niklasson.

Axel Hansson
i Rubbestad.

Georg Nyblom.

Gust. E. Andersson.
